

“Ово је она вест од које смо сви страховали, надајући се да је никада нећемо чути” прва је реакција Кикинданке Тање Ј. на вест о смрти њеног суграђанина, 59 година старог мушкарца који је у петак увече преминуо од корона вируса у Клиничком центру Војводине.

Он је друга особа којој је регистрован вирус ЦОВИД 19 у Кикинди, и прва која му је подлегла. Његова два суграђанина се и даље налазе на респираторима и оба су, према саопштењу КЦВ, у тешком стању.

“Овај човек није имао много година, али као и већина грађана Војводине имао је друге коморбидитете. Имао је хипертензију, дијабетес, гојазност, и разне друге придружене болести које већина грађана Војводине у тој доби има”, навела је синоћ начелница Инфективне клинике КЦВ проф. др Весна Туркулов, додајући да је пацијент добијао сву препоручену терапију и да је његова смрт пораз за лекаре.

Према сазнањама Нова.рс, преминули човек је отац двоје студената, а супруга му је здравствени радник у кикиндској болници. Цела породица је у карантину.

Из званичних информација, које су искључиво сведене на прес конференције Владе Србије, могло се сазнати да је преминули био у контакту са “нултим” пацијентом из Кикинде, човеком од 61 годину, за чији живот се лекари боре већ десет дана. Њега је вирусом заразио син, и сам са здравственим проблемима, који се недавно вратио из Милана са лечења. Међутим, оно што од званичника не може чути јесте да је Кикинда препуштена сама себи, да је бројно медицинско особље и само у карантину, због чега лекари и медицински техничари у овој установи раде у дуплим сменама, до потпуне исцрпљености. Такође, званичници избегавају да кажу да је у Кикинди тренутно више од 100 грађана у кућној изолацији, да је међу оболелима и једна девојчица, да у градским апотекама нема ниједног средства за дезинфекцију, маске, рукавица ... и да оправдано се оправдано осећају скрајнути.

“Колико је само неодговорно да званичници редом на телевизији изјаве да је Кикинда највеће жариште у Србији, а да притом ништа, апсолутно ништа не ураде да обезбеде барем основна средства за заштиту, да људима олакшају да се носе са том информацијом, са тим страхом. Ево, сад смо почели да умиремо, можда ће то некога да покрене”, огорчено каже ова Кикинђанка. Неорганизиованост власти према становницима овог града била је видљива и у петак ујутро, дану када се у Кикинди исплаћује социјална помоћ и дечији додаци. Више од сто људи, махом незаштићених, је сталају у реду испред градске поште, сатима чекајући да подигну једини новац од ког живе и хране породице, док их је полиција са разгласа упозоравала да држе одстојање од два метра, да би у једном моменту оспалат била и прекинута. Други избор да дођу до ових скромних примања нису имали.

